

← Worden dit de (woon)winkels van de toekomst?!

Spotlight: Edutel →

Zoeken

Participerende observatie -Hulpmiddel bij stedelijke vernieuwing

Geplaatst op [2 januari 2012](#)

De transformatie van een verouderde woonwijk naar een eigentijdse leefomgeving is bijzonder ingrijpend voor bewoners.

Communicatie en participatie schieten vaak tekort. Ze gaan te veel uit van cijfers en beleidsrichtingen. De inhoud en het proces van vernieuwing moet echter gezien worden door de bril van de bewoner.

De participerende observatiemethode is een manier voor professionals om zich in te leven in het perspectief van de bewoners en om een echte dialoog tot stand te brengen.

Bij stedelijke vernieuwing zijn de harde, fysieke aspecten vaak leiding. De sociale en economische factoren volgen. Beslissingen worden in hoofdzaak genomen op grond van cijfers, politieke afwegingen en beleidsrichtingen en lang niet altijd op grond van wensen en behoeften van bewoners.

Bewoners zijn in dit krachtenveld vaak het spreekwoordelijke 'vijfde wiel aan de wagen'. Er wordt veel over bewoners gesproken en te weinig met bewoners.

Opmerkingen 'worden meegenomen'

Communicatie is nog te vaak een eenzijdig proces van informeren. Er worden websites gebouwd en nieuwsbrieven verspreid. Tijdens bewonersbijeenkomsten komt vaak slechts een klein deel van de bewoners opdagen. Degenen die komen, zijn zij die toch wel van zich laten horen. Anderen voelen zich onwennig, zijn terughoudend met het stellen van vragen of domineren de avond met emotionele reacties. Na afloop van de bijeenkomst verdwijnen bewoners weer in de wijk. Medewerkers van gemeente en corporatie zoeken hun kantoor of eigen woning op. Opmerkingen en suggesties 'worden meegenomen'. Het duurt vervolgens vaak weer een hele tijd voor het volgend persoonlijk contact plaatsvindt. Van een daadwerkelijke dialoog is nauwelijks sprake.

Participerende observatie

Een goede manier om vast te stellen wat er in een wijk echt leeft, welke behoeften bewoners daadwerkelijk hebben, hoe de sociale structuur is opgebouwd, wie de opinionleaders zijn en welke waarden en normen het gedrag bepalen, is door deel uit te maken van de wijk. Een methode, afkomstig uit de culturele antropologie, die zich bij uitstek hiervoor leent is de 'participerende observatie'. In het kort komt het er op neer dat je als buitenstaander een tijd in de wijk gaat wonen. Je leeft tussen en met de bewoners, praat met ze, deelt lief en leed, observeert en wint hun vertrouwen. Pas dan krijg je een beeld van de werkelijkheid en kun je op basis van respect, vertrouwen en behoeften tot de juiste en gedragen beslissingen komen.

Blijf automatisch
op de hoogte!

Schrijf je in!

Volkshuisvesting Vacatures

In dit nummer:

- [Nieuwe site.....blogs verhuisd!](#)
- [Leidinggevend en geven slechts 1% leiding](#)
- [Resultaatgericht Samenwerken](#)
- [Lokale samenwerking opnieuw](#)
- [Feestje](#)
- [Breng de informatie op orde!](#)
- [Overlastgevend gedrag door kinderen van huurster op de openbare weg](#)

Populaire berichten

- [Opzegging huurovereenkomst door één van de twee contractanten](#)
- [De gemiddelde huurder bestaat niet](#)
- [Het belang van een merk](#)
- [Veel corporaties vinden huurders vanzelfsprekend](#)
- [Marketing voor woningcorporaties. Intern beginnen, is extern winnen](#)

CorpoScoop RSS

- [RSS - Berichten](#)
- [RSS - Reacties](#)

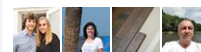
Leuk? Like ons dan aub op Facebook!

CorpoScoop
74 vind-ik-leuks

Pagina leuk vinden

Wees de eerste van je vrienden die dit leuk vindt.

Wonen in de wijk

Het gaat waarschijnlijk te ver om procesmanagers, projectleiders en communicatieadviseurs te vragen om hun gezin, hun comfortabele woning en hun vertrouwde sociale omgeving gedurende een aantal maanden in te ruilen voor een verouderde woonwijk. Een wijk met fysieke, sociale en economische rafelrandjes. Wel kunnen we van de essentie van de participerende observatie leren. Met een goed informatiecentrum en met bewust gedrag, gericht op het tot stand brengen van ontmoetingen, kunnen we fysiek meer aanwezig zijn en daadwerkelijk contacten tot stand brengen.

Informatiecentrum

Bij herstructureringsprojecten wordt soms een informatiecentrum ingericht. Het centrum is helaas vaak niet meer dan een leegstaande woning. Een plek waar huismeesters en wijkbeheerders wekelijks spreekuur houden. Een plaats waar het buurtcomité vergadert en waar een prikbord hangt met daarop de activiteiten in de wijk.

Degenen die sturing geven aan het vernieuwingsproces opereren in hoofdzaak vanuit hun normale kantoor.

Een informatiecentrum moet eigenlijk een laagdrempelige kantooromgeving zijn. Een gebouw waar procesmanagers, wijkbeheerders, communicatieadviseurs en andere direct betrokkenen hun werkplek hebben. Een plaats waar vergaderruimten zijn en waar buurtbewoners binnenlopen voor informatie, een kop koffie en een praatje. Een fysieke plek waar bewoners altijd terecht kunnen en die samen met de gebruikers deel uitmaakt van de wijk. Uiteraard leidt een informatiecentrum alleen tot echt contact als het gedrag van medewerkers daarop gericht is.

Gedrag professionals

Werken vanuit een informatiecentrum op locatie, betekent deel uitmaken van de wijk. Medewerkers moeten gesprekken met bewoners zien als onderdeel van hun werk. Dat gedrag krijgt gestalte door de dagelijkse inkopen voor de lunch te doen in de buurtwinkel. De wandeling na de lunch gaat door de wijk en gaat gepaard met gesprekken met kinderen, jongeren en volwassenen. Eén keer in de week gaan medewerkers eten in een restaurant in de wijk. Buurtbewoners worden spontaan uitgenodigd voor een kop koffie in het informatiecentrum. Professionals lopen binnen bij de bingo en de dansgroep. Ze praten niet alleen over vernieuwing van de wijk maar juist over datgene wat mensen bezighoudt. Ze zijn geïnteresseerd in hoe mensen leven en wonen. Ze willen weten wat jongeren 's avonds doen, wie hun vrienden zijn, wat hen beweegt en waar ze zich zorgen over maken. Of zoals Adriaan van Dis schrijft in zijn boek *Stadsliefde*: "De stad van oproerkraaiers, zwervers, seksuele hinkepoten, royalisten, fundamentalisten, Kaalkopracisten. De ongemakkelijke klassen onder het vernis. Eropaf: krabben en kennismaken. Oordelen kan altijd nog: hoe minder ik vind, hoe meer ik ontdek." Kortom professionals die met belangstelling gadeslaan, de dialoog aangaan en zonder waardeoordeel het dagelijks leven observeren.

Vertrouwen

De participerende observatiemethode gaat in theorie uit van een permanente aanwezigheid: 24 uur per dag, 7 dagen in de week. Dat bereiken we met een informatiecentrum niet. Maar met de juiste houding, maken we een stap in de goede richting. Een stap die vertrouwen schept en veel nuttige informatie oplevert. Een gezamenlijke werkplek van medewerkers van betrokken organisaties leidt bovendien tot een betere kennisuitwisseling tussen professionals. Tot korte lijnen, onderling en met bewoners. Participerende observatie, een methode waarvan de essentie kan bijdragen aan daadwerkelijk contact met bewoners en tussen medewerkers en aan een soepel stedelijk vernieuwingsproces.

Een bijdrage van:

Wim Sterks, www.wimsterkscommunicatie.nl

Van 13 januari tot 16 januari
 ▪ [Het vacature overzicht staat vanaf vrijdag 24 januari 2014 op de website van Corposcoop](#)

Laden...

Dit bericht werd geplaatst in [Communicatie, Vastgoed](#) en getagged met [Communicatie](#), [LinkedIn](#), [vastgoed](#), [Woonbegeleiding](#). Maak dit favoriet [permalink](#).

← Worden dit de (woon)winkels van de toekomst?!

Spotlight: Edutel →

Een reactie op *Participerende observatie -Hulpmiddel bij stedelijke vernieuwing*

jan dirk de boer zegt:

13 januari 2012 om 12:19

Beste Wim Sterks,

Je pleidooi voor participerende observatie snijdt hout. Maar je schrijft dat het 'te ver gaat' om van projectleiders e.d. te vragen een tijdje in de wijk waar ze werken te gaan wonen.

Toch ken ik zeker 3 voorbeelden in mijn directe omgeving van professionals die dat wel deden. Twee adviseurs van een bureau in Rotterdam woonden enkele jaren geleden maandenlang in de Peperklip. Een directeur van een woningcorporatie in het midden van het land woonde een aantal weken in 'zijn' herstructureringswijk. Drie van mijn collega (nee ik zelf niet...) woonden een week in een wijk in Roermond, waar ze een hervormingsplan voor maakten. Ik weet dat ze er allen veel van leerden. dat het werkelijk andere gezichtspunten opleverde , waar de plannen beter van werden.

Het kan dus wel, echte omgekeerde participatie in Nederland.

[Beantwoorden](#)

Geef een reactie

Vul je reactie hier in ...

Volg ...